

Θέλει να ζήσει στο σπίτι της στη νεκρή ζώνη

/ [Ειδήσεις και Ανακοινώσεις](#)

Λευκωσία: Τριάντα περίπου μέτρα ανατολικά του οδοφράγματος του Αγίου Δομετίου, πίσω ακριβώς από το κτήριο στο οποίο στεγάζονται οι αστυνομικοί που ελέγχουν τα αυτοκίνητα που κατευθύνονται από τις ελεύθερες περιοχές προς τα κατεχόμενα, βρίσκεται ένα σπίτι ερειπωμένο.

Ιδιοκτήτριά του είναι η Λένια Νικολάου που το εγκατέλειψε ολοκαίνουργιο πριν από τέσσερις δεκαετίες, αφού πρόλαβε και έζησε σε αυτό έξι μόνο μήνες του 1974.

Με την έναρξη της εισβολής και του πολέμου στις 20 Ιουλίου 1974, το εγκατέλειψε, διότι σε εκείνη την περιοχή γίνονταν μάχες και ο κίνδυνος ήταν μεγάλος.

Με το άνοιγμα των οδοφραγμάτων όμως και τη δημιουργία του «σημείου ελέγχου» της Κυπριακής Αστυνομίας δίπλα ακριβώς από το ερειπωμένο σπίτι της οδού Χρίστου Τσιάρτα 1 (τεμάχιο 410), τα δεδομένα άλλαξαν και η ιδιοκτήτριά του, αποφάσισε να επιστρέψει σε αυτό, εκεί όπου είναι οι ρίζες της, για μόνιμη εγκατάσταση.

Από εκείνη την ημέρα όμως που έλαβε την απόφαση (πριν από δυόμισι περίπου χρόνια) μέχρι και σήμερα, τρέχει από τη μια Υπηρεσία στην άλλη, από το ένα γραφείο στο άλλο, χτυπά πόρτες, στέλνει επιστολές, τηλεφωνά, μαζεύει απαντήσεις... όμως τίποτα.

Το πράσινο φως που πρέπει να ανάψουν όσοι εμπλέκονται στη σχετική υπόθεση για να ξεκινήσει τις επιδιορθώσεις του σπιτιού, δεν ανάβει.

Το χρονοβόρο παιχνίδι της κολοκυθιάς που παίζουν οι εμπλεκόμενοι, κατάντησε πλέον εκνευριστικό, προκλητικό και οδηγεί με μαθηματική ακρίβεια στην εξάντληση των πλούσιων αποθεμάτων υπομονής της ιδιοκτήτριας, που δεν ξέρει

πλέον τι να κάνει για να μπορέσει να επιστρέψει στο σπίτι της.

Όπως αναφέρει η Λένια Νικολάου, παλεύει μόνη ενάντια στη γραφειοκρατία χωρίς αποτέλεσμα. Σύμφωνα με τα λεγόμενα της, μόνο η πρόσοψη του σπιτιού της είναι στη νεκρή ζώνη, δηλαδή το 30% του, ενώ το υπόλοιπο 70% είναι στην ελεύθερη περιοχή.

«Τα Ηνωμένα Έθνη δεν φέρουν ένσταση για να επιδιορθώσω το σπίτι και να εγκατασταθώ σε αυτό, όμως, όπως μου λένε, περιμένουν σχετικές εγκρίσεις από τα δικά μας αρμόδια κρατικά τμήματα, οι οποίες αργούν πολύ... Από τα Ηνωμένα Έθνη ζήτησα συγκεκριμένα άδεια για να πηγαίνω όχι μόνο από την πισινή, αλλά από την μπροστινή είσοδο στο σπίτι μου που βλέπει προς τα κατεχόμενα, να χρησιμοποιώ δηλαδή το δρόμο που χρησιμοποιούν και εκείνα. Ο δρόμος αυτός βρίσκεται μπροστά από το σημείο ελέγχου της Αστυνομίας μας. Εάν η Αστυνομία μετακινήσει 30 μέτρα προς τα κατεχόμενα τα συρματοπλέγματα -κάτι που δικαιούται να κάνει διότι εκεί δεν είναι νεκρή ζώνη- λύνεται το πρόβλημα, όμως δεν το κάνει», μας λέει.

Η ιδιοκτήτρια του σπιτιού υποστηρίζει ότι με τη σημερινή πραγματικότητα, μπορεί να επιστρέψει στο σπίτι της και να αρχίσει να το επιδιορθώνει, όμως δεν το κάνει, διότι επιθυμία της είναι όπως όλα γίνουν νόμιμα. «Δεν θέλω να πάνε τα συνεργεία εκεί για να αναλάβουν δράση, να αρχίσουν να το επιδιορθώνουν και να έρθει η Αστυνομία και ο Στρατός για να μου επιβάλουν απαγορεύσεις ως προς το πώς θα πηγαينوερχόμαστε στο σπίτι και από την άλλη να μην είναι ενημερωμένα τα Ηνωμένα Έθνη για το τι κάνω εκεί. Θέλω όλοι οι φορείς να είναι ενημερωμένοι, θέλω όλα να γίνουν νόμιμα».

Φανερά απογοητευμένη πάντως από τη συνεχιζόμενη κατάσταση που την ταλαιπωρεί, συμπληρώνει: «Η Αστυνομία λέει ότι δεν έχει πρόβλημα για να μου παραχωρηθεί η τελική άδεια. Τα Ηνωμένα Έθνη λένε ότι δεν έχουν πρόβλημα. Εδώ και δύομισι χρόνια όμως με μια επιστολή στο χέρι τρέχω από πόρτα σε πόρτα, από το Υπουργείο Οικονομικών στο Υπουργείο Εξωτερικών, στην Επαρχιακή Διοίκηση, στον Δήμο Αγίου Δομετίου, στο Υπουργείο Άμυνας, χωρίς να επιτυγχάνω τον στόχο μου. Διερωτώμαι εάν εγώ δεν προωθούσα την επιστολή μου, θα μου είχε απαντήσει μέχρι σήμερα, έστω και μια από τις υπηρεσίες που εμπλέκονται; Τη σχετική αίτηση πάντως την υπέβαλα το 2012 και από τότε είναι που παλεύω για λύση του προβλήματός μου».

Λόγω της εμπλοκής πολλών υπηρεσιών στην υπόθεσή της, η ίδια δηλώνει ότι μόνο ένας τρόπος υπάρχει για να οδηγηθεί η υπόθεσή της από το αδιέξοδο στην έξοδο: «Θέλω να πραγματοποιηθεί μια σύσκεψη όλων των εμπλεκόμενων φορέων στην

παρουσία μου, για να ληφθεί τελική απόφαση. Θέλω πρόσβαση τόσο μπροστά όσο και πίσω από το σπίτι μου και θα την αποκτήσω μόνο όταν οι εμπλεκόμενες υπηρεσίες συνεργαστούν».

«Δεν φοβάμαι να επιστρέψω»

Η Λένια Νικολάου, είναι αποφασισμένη να επιστρέψει στο σπίτι της, ζητά βοήθεια για να επιτύχει τον στόχο της και δηλώνει ότι δεν τη φοβίζει το γεγονός ότι θα είναι πολύ κοντά στον στρατό κατοχής.

«Από τη στιγμή που η Αστυνομία είναι εκεί επί 24ωρου βάσεως, δεν φοβάμαι να πάω να κατοικήσω στο σπίτι μου. Ζητώ επίσης να με βοηθήσει το Κράτος για την επιδιόρθωση του σπιτιού, διότι απαιτούνται πολλά χρήματα και δεν τα έχω. Τολμώ να επιστρέψω εκεί και ζητώ το σπίτι μου που βρίσκεται απέναντι από τα τουρκικά στρατεύματα κατοχής. Παλαιότερα, πριν από 2-3 χρόνια, έδιδαν κρατική χορηγία για τέτοιες επιδιορθώσεις και εάν με ενέκριναν από τότε που τους το ζήτησα, σίγουρα θα είχα χορηγία, ενώ τώρα δεν έχω, διότι την κατάργησαν. Απαιτώ να μαζευτούν όλοι, θέλουν δεν θέλουν, να βοηθήσουν στον αγώνα μου για να επιστρέψω στο σπίτι μου και επιπλέον το Κράτος να μου εγκρίνει χορηγία για να το επιδιορθώσω», δηλώνει στον «Φ».

Παρέμβαση Δήμου Αγ. Δομετίου

Ο δήμαρχος Αγίου Δομετίου, Κώστας Πέτρου, τάσσεται ανεπιφύλακτα στο πλευρό της Λένιας Νικολάου και δηλώνει έτοιμος να βοηθήσει έμπρακτα στον αγώνα της.

Όπως είπε στον «Φ», εάν η δημότης του ζητήσει να συγκαλέσει σύσκεψη όλων των εμπλεκόμενων φορέων, θα το πράξει, διότι επιθυμία δική του αλλά και του δήμου είναι όπως κατοικηθεί το σπίτι, επειδή έτσι «αναζωογονείται η νεκρή ζώνη και οι γειτονιές που είναι κοντά της».

Λέει επίσης: «Παρόμοιο πρόβλημα είχαμε με το γειτονικό γκαράζ που έγινε τώρα σνακ μπαρ. Και εκείνο ήταν σε νεκρή ζώνη, όμως ο ιδιοκτήτης του τα κατάφερε και το έβγαλε από αυτήν. Ένα διπλανό οικόπεδο πάλι, τα καταφέραμε και το βγάλαμε και εκείνο από τη νεκρή ζώνη. Τώρα προσπαθούμε μέσω του Υπουργείου Εξωτερικών να ελευθερώσουμε ένα άλλο κομμάτι γης, να το κάνουμε πάρκο και να το ονομάσουμε πάρκο ΟΥΝΦΙΚΥΠ. Προσπαθούμε... Ως Δήμος, σίγουρα είμαστε στο πλάι της δημότου μας και θα βοηθήσουμε στα διάφορα διαβήματα που κάνει. Σε ό,τι μας ζητήθηκε, δώσαμε θετική άποψη. Το θέμα της πρόσβασης είναι το πρόβλημα και εμείς ως δήμος συνηγορούμε στο να έχει πρόσβαση η δημότης μας».

Γράφει: Λούκας Πάρπας

Πηγή: cytoday.eu